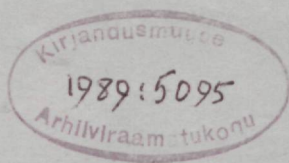

A 6793

Pärnu linna

Zahi seadus.

1881.

Tärnu linna jahi-seadus.

I. Üldised seadused.

§. 1.

Kõikmine Tärnu linna ruu-
naa selle mõisade raades jaab
Lääne mere kubermangu
Prowintssiaal-seaduse raamatu
§. §. 1061 kuni 1070 antud reeglite
põhjal jaal toimetatud; aga
linna messa-walitsusel on
luba, messa linnude hoiduse-
tega selle läbi pitkendada, et
tema jahi harakas hiljamalt
lofsest alustada ja jahi käis
waremalt lõpetada.

§. 2.

Ühesi nendel on õigus, Tärnu

linna ja selle moisade raeades
jätsi kanda, kes linna walit-
fufe käest üks üheaastane jahi-
pass oma nime peale on lunas-
tanud. Kes selle seaduse wastu
eksib, langeb trakwide alla, mis
rahukokkumitteude trakwi-
seaduse raar. watus §. 176 ja Liwi-
naa kubernemangu walitfufe
patentis N° 126, aastast 1875 järe-
leud on.

§. 3.

Linna walitfufel on woli, met-
sa-walitfufe nõudmise põhja
peal jahi-passi wäljaandmist
keelda.

§. 4.

Igaüks, kellel jahi-passi
läbi leba on, püü si kanda,
on sunnitud, jahi peal käies

see pass ligi kanda jää ühe
ühe meffa-ehre linnu-wahile,
kui kaa politsei-ametnikule,
kes selle järgi küsiwad, et näi-
data, kaa fallida, et meffa-wa-
liffuse ametnikud tema jahi-tõu-
ku läbi waatawad.

S. 5.

Sule-linnudest, nagu mõistes-
dest, kedredest, joo-kanadest jää
pöld-püüdest ei lohi wanaid ka-
nad lastud saada, jää on kaa
noore linnude lastmine kuto-
mise pealt, kui kaa nende püü-
mine koera läbi ehre filmus-
paeladega nõwaste keeltud.
Selle wastu eksijad saawad sel-
le läbi trahwitud, et nende ja-
hi-pass ärawõetud jää ühe
aasta aca fees teine keeltud saab.

§. 6.

Messa-walitus ehk wannu-
 tud messawahid on sunnitud,
 selle üle walwada, et üksi need
 jahi peal käiwad, kellel fees
 õigus on, jaa peawad nomaad
 igast ühest wägiwaldsest jahi-
 sööst sedamaid linna walit-
 susele headuust andma. Messa-
 wahid peawad kaa hoolega
 selle peale waatlama, et koe-
 rad jahi-plaatside peal uloi
 ümber ei kulgu, jaa peawad
 nomaad kiire nüsuksed koe-
 rad, kellel kolk kaelas ei ole,
 maha lastma.

§. 7.

Messawahid on sunnitud,
 kiskjad ehk mardjad linnud
 jaa loomad maha lasta, jaa

iga aasta - lõpetuseks peavad
messajaksid linna walitsusele
kirjalikult teadust andma, kui
palju nüfugeesid lindusid jaa
loomasid nende raades kape-
tud on. Kiskja loomade nahad
jääwad kütille.

Kiskja loomade jaa linnu-
de sekka jääwad arwatsed:
riie kullid, kolroid, kaarnad,
nüfakad (haranad), rebased,
huntsid jaa ilwased.

§. 8.

See rahast, mis jahi passide
läbi sisse tuleb, jääwad messa-
wahid kingituse felle eest, et
nemad linnu wargaid kinni
wõtnud jaa kiskjaid loomasid
jaa lindusid kappud on. Kingi-
tuse suurus jääb linna walit-

luse poolest jätetud.

II Jahi peal käimine.

A. Walitsuse al. seisaw jaht.

§. 9.

Metsawalitsus walitseb põdra = metskisse = jaa karu = jahide üle, jaa on temal üksi õigus, neid jahtid sel ajal astatada, kus põdradel ehk metskissedel jarewad weel peaw on. Iga aasta saab maha teha, kui palju tünni neist lohib lastud saada.

§. 10.

Põdrade jaa metskissede lastmine peab linna walitsuse poolest iga aasta lubatud olema.

§. 11.

Linna walitsusel on õigus, te-
masel asutatud jahidetas võeraid
paluda; omegi ei ole karwis, et
neil kassulud võerastel ja hi-
psid oled.

§. 12.

Täpelt pödrade ehk kiltede sar-
wed on külli jaqu; liha jää na-
had aga saavad linna kassal he-
ans müüted.

§. 13.

Uele keele täpelt ehk haawa-
ted emase pödra ehk metsreitse
est on küllil 25 rubla trahuri mak-
sa, jää ei tohi tema ialgi enam
jahi peale kassulud saada.

B. Wäljarenditud jaht.

§. 14.

Jahipidamiseks wäheha ja
alama linnude peale saawad
linna ja felle mõisa raead num-
rede järgi jautatud, ja saab
jahipidamise õigus ürkliku
plattide peal awaliku wälja-
pakkumise kombel wäljaren-
ditud.

§. 15.

Linna walitsusel on õigus,
kas kolme wäimasse parruujade
seast üht rentnikuks walitseda,
ehk jahiplatsi uuest wäljapan-
nuda. —

§. 16.

Jahiõiguse rentnikudega on
kontrakt küige wähem kuue

aasta peale, aga kaad mitte rohkem kui kümne aasta peale leha.

§. 17.

Jahi-õiguse rentnikul on luba, hendale mitte rohkem kui kaheks jeldimeest walitseda, kes pärast selle, kui linna walitus neid jers on kinnitanud, küügist rentniku õigustest jaa suundimusest oja wõttawad.

§. 18.

Jahi-õiguse rentnikul jaa tema jeldsi-meestel on ühesnes woli, oma poegadel jaa teenridel jahipidamisest rentitud plaadsi peal lubada; ometegi peawad neil jätud jahipassiõlema. Wõerastel tohiwad nemad üksi siis jahi peal käimist lubada, kui nemad ise

jahi peal ligi käiwad. Seft
sead mifest faab ünesnes wald.
fneppi - (kurwitse) lend wälja
wöelud, jaa on rentnikul wo-
li, et wöeräd lennul käiwad,
kui kaa rentnik ise ligi ei ole.

§. 19.

Tya jahiplatfi kohta faa-
wad rentnikule kares jahi pas-
sid ilma nimeta (au porteur)
fähtud maksie wastu wälja
antud.

§. 20.

Jahi rentnikul ei ole õigust,
mefawahidele kirkeja linnu-
ehre loomade lastemift oma
rentilud jahi-platfi peal keel-
da.

§. 21.

Jahi rentnikul ei ole luba,

raaades, kus põdrad ehk mets-
killed elavad, kagjadega aja-
da jaa faab, kui tema selle
wastu erfib, jahi-õigus tema
käest ühenes aaslaste ära wõe-
tud.

D. Prii jaht.

§. 22.

Prii jaht võib ühesse felle
larkens nimetatud jahiplatfi
peal peetud saada.

§. 23

Igalühel, kes kendale ühes
jahipass lenastanud on, on õi-
guis, prii jahi-platfi peal jah-
li pidada, ometegi ei koki,
nenda kui Sjuba nimetatud,
kaa seal põdra ehk metskille
jahli peetud saada.